

nem EU vores synspunkter gældende på alle de planer, vi kan, og det tror vi har større effekt i forhold til Israel.

Kl. 15.25

Villy Søvnald (SF):

Men så er det præcise spørgsmål jo til statsministeren: Hvordan synes statsministeren så, det går med den anvendte pædagogik?

Jeg forstår, at statsministerens hovedsynspunkt er, at det er godt at have associeringsaftalen, dermed kan vi presse Israel. Imens statsministeren siger det og tager afstand fra muren, så bygger man videre på muren, først den første del og så kommer den næste mur, som er planlagt, bagefter. Det vil altså sige, at man udtaler sig så slapt og så konsekvensløst, at der sker det modsatte af, hvad man hævder man gerne vil have skulle ske. Giver det slet ikke anledning til overvejelser?

Associeringsaftalen er jo netop bundet op på, at den kan trækkes tilbage, hvis der sker brud på menneskerettighederne. Her er besættelsesmagtens brud på 750.000 palæstinenseres menneskerettigheder det, der sker, og jeg kan slet ikke genkende statsministeren i forhold til den voldsomme handlekraft og den voldsomme sprogbrug om konsekvens og opgøret med slaphed og sådan noget, når der sidder en så tavs og stille statsminister og ser på, at en sådan krænkelse af et folks menneskerettigheder får lov til at ske.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne gentage, og nu har jeg sagt det flere gange: Regeringen har taget afstand fra sikkerhedsmuren på linje med EU som sådan.

Men så vil jeg også godt sige til hr. Villy Søvnald, hvis der skal balance i de her ting, hvor hr. Villy Søvnald altså vil have, at vi skal arbejde for at opsiges associeringsaftalen med Israel, at der jo altså er det problem i Mellemøsten, at israelerne jævnlige bliver udsat for terror fra palæstinensere. Det må vi også tage kraftigt afstand fra. Jeg ved ikke, hvordan hr. Villy Søvnald så vil reagere på det, hvilke aftaler hr. Villy Søvnald vil opsiges i forhold til palæstinenserne. Det ved jeg ikke om hr. Villy Søvnald har noget bud på.

Min konklusion er: Ja, vi er kritiske, vi tager afstand fra opførelsen af sikkerhedsmuren, men det er vigtigt at beholde de platforme, hvor vi kan føre en kritisk dialog med Israel.

Villy Søvnald (SF):

Statsministeren er jo ikke i tvivl om – det lå heller ikke i spørgsmålet – at alle, tror jeg, i Folketinget tager afstand fra den type af terror, der rammer fuldstændig tilfældige civile. Jeg gør i hvert fald, jeg har aldrig på noget tidspunkt støttet det.

Jeg synes bare, man skal overveje, hvad det er, der sker, når Israel som besættelsesmagt bringer folk til det punkt af ydmygelse, vi ser. Det her er ikke et udtryk for forståelse for selvmord, det er et forsøg på at forklare, hvorfor mennesker kan blive så desperate, at livet er værre end døden. Jeg er sikker på, at jo flere mennesker man afskærer fra at kunne passe deres arbejde, jo flere børn man afskærer fra at kunne gå i skole, jo flere, der ser deres forældre ydmyget af en besættelsesmagt, jo mere vanvid og had producerer man, og jo flere selvmordere producerer vi også.

Jeg synes, at svaret er de ønsker, som det palæstinensiske selvstyre har, nemlig at sende internationale observatører derned for at dæmpe spændingerne, men det modsætter Israel sig jo.

Men jeg synes stadig væk, at statsministeren mangler at svare på det grundlæggende spørgsmål. De midler, statsministeren indtil nu har anvendt og gør sig til fortaler for, betyder, at israelerne fortsætter med at bygge en berlinmur dernede. Synes statsministeren virkelig, det er acceptabelt, at der er en sådan mangel på konsekvens, en sådan slaphed i forhold til regeringens ønsker, at man bare ser igennem fingre med det her?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke statsministeren kunne tænke sig at bruge noget for noget-princippet i den her sag. For det er jo således, at Israel i kraft af associeringsaftalen har en privilegeret adgang til markedet i Europa, og det er jo en stor fordel, Israel dér har økonomisk. Så var det vel ikke urimeligt, at vi sagde, at vi til gengæld også gerne ville have noget, og det kunne jo så være nedrivning af den mur, og at man så sagde til israelerne: Noget for noget; hvis I fortsat vil have adgang til vores marked, må I opføre jer ordentligt!

Er det en tankegang, som er fuldstændig fremmed for statsministeren? Jeg synes egentlig, det lyder fuldstændig snusfornuftigt og lige ud ad landevejen: noget for noget. Var det ikke det, statsministeren brugte hele sin åbningstale på?